

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 27517

гр. София, 28.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАЙОНЕН СЪДИЯ

като разгледа докладваното от РАЙОНЕН СЪДИЯ Гражданско дело № 20221110160166 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 310, т. 1 ГПК, вр. чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ.

Образувано е по искова молба, подадена от А. В. М., чрез адв. Б. Л., срещу „*****“ ЕООД, с която са предявени обективно кумулативно съединени иски, както следва: иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна; иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на предишната работа на длъжност „старши продуктов мениджър“ в ответното дружество; иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 46134,58 лева – частично от 55361,50 лева, представляваща обезщетение за оставането му без работа поради уволнението за периода от 14.09.2022 г. до 14.03.2023 г. при брутно месечно трудово възнаграждение в размер на 9226,91 лева, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане; иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, вр. чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (НСОРЗ), вр. т. 7.1 от трудовия договор за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 24000 лева, представляваща дължима премия за висока производителност за 2021 г.

В исковата молба се твърди, че между страните бил сключен трудов договор от 26.09.2018 г., по силата на който ищецът приел да изпълнява длъжността „старши продуктов мениджър“ в ответното дружество. Твърди, че работата му била управлявана и ръководена от Р.Б., който в края на 2021 г. влязъл в конфликт с ищеца на лична основа и започнал да оценява негативно неговото представяне. На 13.09.2022 г. на А. М. била връчена заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ – поради трайно проявена липса на качества у служителя за ефективно изпълнение на възложената му работа. Оспорва уволнението като незаконно, както и всички твърдения, изложени в заповедта за прекратяване на трудовия му договор. Възражава, че за времето, през което работил в ответното дружество, трайно проявявал всички необходими качества за

изпълнение на длъжността, за което бил признат и получил положителни оценки за представянето си. Възражава още, че лицето подписало уволнителната заповед, нямало представителна власт да прекратява трудови правоотношения. Въпреки доброто си представяне и високите оценки, които получавал за работата си до 2022 г., ищецът бил лишен от заложения бонус за висока производителност за 2021 г. в размер на 24000 лева поради получената ниска оценка. Твърди, че последната била преднамерена и продиктувана единствено от възникналия с Р.Б. конфликт, като работодателят не бил осигурил равни показатели за оценка на всички служители и равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд в нарушение на забраната за допускане на дискриминация. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника „*****“ ЕООД за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата чрез адв. Е.И.. Процесуалният представител оспорва предявените искове като неоснователни. Твърди, че изискванията към заеманата от ищеца длъжност били ясно посочени във връчената му длъжностна характеристика. През 2020 г. и 2021 г. работодателят получил редица оплаквания от свои служители относно недобрата комуникация на ищеца с различни членове на екипа и склонността му да пренебрегва мнението на колегите си. Въпреки разговорите между прекия ръководител на ищеца – Р.Б. и самия А. М., промяна в поведението на последния не настъпила. Проблемите, натрупани през 2021 г., намерили отражение в крайната оценка за представянето на служителя, която била много ниска по отношение на уменията „работа в екип“ и „лидерство“ и ниска по критериите „концентриране/фокусиране“ и „приобщаване към/на екипа/колегите“, които били от съществено значение за заеманата от ищеца длъжност. Несъгласен с поставената оценка за 2021 г., ищецът подал сигнал срещу Р.Б. до отдел „Трудови отношения“ на ответното дружество с твърдения за дискриминация. След извършено разследване работодателят не намерил потвърждение на твърденията на служителя. След извършване на цялостна оценка на представянето на ищеца за последната година и половина и с оглед липсата на прогрес по възложения му план за подобряване на представянето му, работодателят приел, че са налице основанията за прекратяване на трудовото правоотношение между страните на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ. Оспорва твърденията, изложени в исковата молба, за допусната дискриминация при вземане на решение за недължимост по отношение на служителя на бонус за висока производителност за 2021 г. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски, включително за заплатено адвокатско възнаграждение.

Страните не спорят, че на 26.09.2018 г. сключили трудов договор, по силата на който ищецът приел да изпълнява длъжността „старши продуктов мениджър“ в ответното дружество, както и че на 13.09.2022 г. на ищеца били връчени уведомление за прекратяване на трудовия му договор и заповед по чл. 128а, ал. 3 КТ, с която на основание чл. 328, ал. 1, т.

5 КТ – поради трайно проявена липса на качества на служителя за ефективно изпълнение на възложената му работа, трудовото правоотношение между страните било прекратено. Съдът намира, че посочените обстоятелства не се нуждаят от доказване.

В тежест на ищеца е да докаже:

1. оставането си без работа поради уволнението, неговата продължителност, размера на брутното трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец преди уволнението и размера на дължимото обезщетение по чл. 225 КТ;
2. осъществяването на предвидените от работодателя предпоставки за изплащане на премия за висока производителност за 2021 г. и нейния размер;
3. всички факти, на които основава своите искания или възражения, включително тези, от които може да се направи извод, че спрямо него е била допусната дискриминация при определяне на дължимия му бонус за висока производителност за 2021 г.

В тежест на ответника е да докаже:

1. че законосъобразно е упражнил правото си да прекрати трудовото правоотношение на посоченото в заповедта основание, в това число: липса на качества на работника или служителя за ефективно изпълнение на работата във времево, качествено или количествено отношение, т. е. че ищецът не притежавал посочените в заповедта за уволнение качества, умения и навици, че същите били необходими за ефективно изпълнение на заеманата длъжност и че това състояние било трайно, а не инцидентно и дължащо се на случайни обстоятелства;
2. че правото на равно третиране на ищеца при определяне на дължимия му бонус за висока производителност за 2021 г. не е било нарушено, но само при установяване от страна на ищеца на конкретни факти за допусната спрямо него дискриминация;
3. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

По отношение на направените от страните доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложените към исковата молба, към молбата на ищеца от 28.11.2022 г. и към отговора писмени доказателства. Основателно е искането на ищеца за допускане на четирима свидетели при режим на довеждане – по един за всяка група обстоятелства, описани в исковата молба. Искането за разпит на втори свидетел за същите обстоятелства следва да бъде оставено без уважение на основание чл. 159, ал. 2, изр. 1 ГПК. Основателно е искането на ищеца за допускане на съдебно-техническа експертиза, но само по втората група въпроси – относно приложението „Фигма“, тъй като останалите задачи са неотносими към предмета на спора. Следва да бъде оставено без уважение искането на ищеца за задължаване на ответника на основание чл. 190, ал. 1 ГПК да представи вътрешните правила за определяне на допълнителните трудови възнаграждения, тъй като същите са приложени към отговора на исковата молба. Основателно е искането на ответника за допускане на четирима свидетели при режим на довеждане в първото по делото съдебно заседание за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства.

Съдът, след като констатира, че предявените искове са редовни и допустими, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, както и с оглед направените от страните доказателствени искания, и на основание чл. 312 ГПК,

РАЗПОРЕДИ:

ПРИЕМА, на основание чл. 312, ал. 1, т. 2, вр. чл. 146 ГПК следния **ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО**:

ПРЕДМЕТ на делото са обективно кумулативно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна; иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на предишната работа на длъжност „старши продуктов мениджър“ в ответното дружество; иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 46134,58 лева – частично от 55361,50 лева, представляваща обезщетение за оставането му без работа поради уволнението за периода от 14.09.2022 г. до 14.03.2023 г. при брутно месечно трудово възнаграждение в размер на 9226,91 лева, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане; иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, вр. чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (НСОРЗ), вр. т. 7.1 от трудовия договор за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 24000 лева, представляваща дължима премия за висока производителност за 2021 г.

СТРАНИТЕ НЕ СПОРЯТ, че на 26.09.2018 г. сключили трудов договор, по силата на който ищецът приел да изпълнява длъжността „старши продуктов мениджър“ в ответното дружество, както и че на 13.09.2022 г. на ищеца били връчени уведомление за прекратяване на трудовия му договор и заповед по чл. 128а, ал. 3 КТ, с която на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ – поради трайно проявена липса на качества на служителя за ефективно изпълнение на възложената му работа, трудовото правоотношение между страните било прекратено. Посочените обстоятелства **НЕ СЕ НУЖДАЯТ ОТ ДОКАЗВАНЕ**.

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА е да докаже:

1. оставането си без работа поради уволнението, неговата продължителност, размера на brutното трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец преди уволнението и размера на дължимото обезщетение по чл. 225 КТ;

2. осъществяването на предвидените от работодателя предпоставки за изплащане на премия за висока производителност за 2021 г. и нейния размер;

3. всички факти, на които основава своите искания или възражения, включително тези, от които може да се направи извод, че спрямо него е била допусната дискриминация при определяне на дължимия му бонус за висока производителност за 2021 г.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже:

1. че законосъобразно е упражнил правото си да прекрати трудовото правоотношение на посоченото в заповедта основание, в това число: липса на качества на работника или служителя за ефективно изпълнение на работата във времево, качествено или количествено отношение, т. е. че ищецът не притежавал посочените в заповедта за уволнение качества, умения и навици, че същите били необходими за ефективно изпълнение на заеманата длъжност и че това състояние било трайно, а не инцидентно и дължащо се на случайни обстоятелства;

2. че правото на равно третиране на ищеца при определяне на дължимия му бонус за висока производителност за 2021 г. не е било нарушено, но само при установяване от страна на ищеца на конкретни факти за допусната спрямо него дискриминация;

3. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (**включително медиация**), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК се дължи държавна такса в половин размер. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба, към молбата на ищеца от 28.11.2022 г. и към отговора писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушване на четирима свидетели на ищеца при режим на довеждане в първото по делото съдебно заседание за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, на основание чл. 159, ал. 2, изр. 1 ГПК, доказателственото искане на ищеца за разпит на втори свидетел за всяко от същите обстоятелства (т.е. на още четирима свидетели).

ДОПУСКА изслушването на съдебно-техническа експертиза **по втората група въпроси**, поставени в исковата молба – относно приложението „Фигма“. Определя възнаграждение на вещото лице в размер на 400 лева, платими от бюджета на съда. **НАЗНАЧАВА** за вещо лице Х. Х. Й., специалност: комуникационна техника и технологии, **който да бъде уведомен за допуснатата експертиза и за датата на съдебното заседание.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца за допускане на съдебно-техническа експертиза по останалите задачи.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца за задължаване на ответника на основание чл. 190, ал. 1 ГПК да представи вътрешните правила за определяне на допълнителните трудови възнаграждения.

ДОПУСКА изслушване на четирима свидетели на ответника при режим на довеждане в първото по делото съдебно заседание за установяване на посочените в отговора на

исковата молба обстоятелства.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за **13.03.2023 г. от 13,30 часа**, за когато да се призоват страните и вещото лице.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото разпореждане, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба и приложените към него писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца, че в **едноседмичен срок** от получаването на преписа може да оспори истинността на представените от ответника писмени доказателства, както и да изрази становище и да посочи и представи доказателства във връзка с направените от ответника в отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

УКАЗВА на страните, на основание чл. 312, ал. 2 ГПК, че в **едноседмичен срок** от получаване на настоящото разпореждане следва да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото и да предприемат съответните процесуални действия. В случай че страните **не изпълнят в срок** дадените с настоящото разпореждане указания, на основание чл. 313 ГПК те **губят възможността да направят това по-късно**, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

Съдия при Софийски районен съд: _____